

ו' חשון/תשפ"ב
12/10/2021

פרוטוקול ישיבת מועצת עירייה מן המניין מס' 59
שנערכה בתאריך 12.10.2021

נוכחים:

שושי כחלון כידור, ראש העירייה
שי רומנו, סגן ומ"מ ראש העירייה
רם בליטנטל, סגן ראש העירייה
מעין חג'ג', משנה לראש העירייה
יגאל אשרם, חבר מועצת העירייה
עמית אזולאי, חבר מועצת העירייה
עומרי פרבר, חבר מועצת העירייה
אלברט טייב, חבר מועצת העירייה
גד רבינא, חבר מועצת העירייה
דב איציק, חבר מועצת העירייה
יצחק בראון, חבר מועצת העירייה
משה בוארון, חבר מועצת העירייה

חסרים:

צבי ימין, חבר מועצת העירייה

משתתפים:

ששי מגידו, מנכ"ל העירייה
אסנת טל, ע. מנכ"ל העירייה
עו"ד שלומית גבע, יועמ"ש העירייה
ענבל דרור היימן, גזברית העירייה
נאור דויד, סגן גזברית העירייה
מיטל ששון, מנהלת מח' גבייה
ניר איסקוב, דובר העירייה
רו"ח ניר ענבי, משרד רו"ח זיצר
ד"ר אודי זהרוני, וטרינר העירייה

על סדר היום:

1. עדכוני ראש העירייה .....
2. דיון בסבירות התעריף לתשלום ארנונה עבור המעברים לאור פס"ד מיום 13.9.2021 ...: 18

פרוטוקול

שושי כחלון כידור: בישיבה מן המניין מספר 59. קודם כל אנחנו משתתפים בצערו של משה, מצד אשתך, מות אביה והלוויה שהייתה היום.

משה בוארון: תודה.

שושי כחלון כידור: מצד שני, תיכף מעיין תכנס אז מעיין נולדה לה בת, נאחל לה מזל טוב. ממש בסוף השבוע האחרון, אז גם נגיד מזל טוב למעיין, שמשפחתה התרחבה. היא תיכף תגיע ותצטרף אלינו.

1. עדכוני ראש העירייה

שושי כחלון כידור: אנחנו נעבור קצת, אנחנו באחת הישיבות האחרונות אישרתם את הנסיעה של המשלחת לגרמניה. חשוב לי, ובין היתר אני גם מחוייבת לתת לכם דין וחשבון על מה שהיה בביקור, אז אנחנו ברגע זה נציג לכם את מה שהיה במשלחת.

איציק בראון: עכשיו?

שושי כחלון כידור: כן. מה זאת אומרת עכשיו? עכשיו אני, כן. עדכוני ראש העירייה.

איציק בראון: לא, פשוט לא ראיתי את זה בסדר היום.

שושי כחלון כידור: זה לא בסדר היום, זה עדכוני ראש העירייה.

איציק בראון: אוקיי.

שושי כחלון כידור: זה מה שאני צריכה, אני אמורה, אחרי כל נסיעה לחו"ל, שהיא נסיעה כמובן במסגרת תפקיד, שאושרה על ידי המליאה, תפקידי זה גם לעדכן אתכם מה היה שם, זה חלק מהחובה שלי, ואני עושה את זה בשמחה לא כחובה. אז אני מזכירה שהתחלנו, לפני שנה וחצי יצאנו לדרך משותפת עם עיריית אורניינבורג, שהכול התחיל בעצם מבית ספר "איש שלום".

משלחת מבני הנוער של אחד התיכונים מאורניינבורג, הגיעו לבית הספר בביקור כאן אצל המשפחות. אני התבקשתי להגיע ולשוחח איתם, ומרגע זה נוצרה ידידות, שבאה לידי ביטוי בביקור שהיה כאן, של ראש עיריית אורניינבורג בפברואר 2020. הביקור כלל מפגש עם מנהלי האגפים כאן, עם העשייה של העירייה. לאחר מכן היינו בחטיבת עתיד, בבית הספר התיכון "איש שלום", נפגשנו עם קבוצת הרובוטיקה, וסיכמנו בארוחת צהריים חגיגית, שהביאה את המשלחת להבנה, שהם רוצים קשרי ידידות איתנו. לקח לנו שנה וחצי לתאם ביקור שמה, הרבה בזכות הקורונה. ב-29 לספטמבר נסענו לביקור בעיר אורניינבורג.

איציק בראון: איפה זה?

שושי כחלון כידור: אורניינבורג זה בגרמניה.

איציק בראון: איפה בגרמניה?

שושי כחלון כידור: 35 דקות מברלין. המשלחת כללה כמו שאתם יודעים, גם אישרתם את זה במליאה, כללה 5 משתתפים. מנכ"ל העירייה, מנהלת אגף החינוך, דובר העירייה ורכזת קשרי החוץ בבית הספר "איש שלום", כמובן בראשותי. כל המשלחת כולה מומנה, גם הטיסה לשם וגם האירוח בבית המלון, על ידי עיריית אורניינבורג. אנחנו הגענו ביום רביעי בערב, הייתה ארוחת ערב במעמד ראש העירייה. ביום חמישי הייתה קבלת פנים בעירייה שמה, עשינו סיור בעיר. ביקרנו בבית ספר יסודי, היינו בביקור בבית הקברות היהודי בעיר. לאחר מכן ביקרנו במרכז אומנויות, שבעצם היה בעברו מפעל לעטים נובעים, וביוזמה פרטית ציבורית, בשיתוף פעולה בין הגוף הציבורי לגוף הפרטי, הקימו שמה מרכז לאומנות. בערב נפגשנו שוב בבניין העירייה. חתמנו על ברית ערים תאומות. אני חייבת להודות שהיה אירוע מאוד מאוד מרגש, מאוד מכבד, גם במעמד שגריר, או יותר נכון מנהל יחידת ההסברה שגרירות ישראל בגרמניה, ולאחר מכן יצאנו לארוחת ערב חגיגית כדי לחגוג את המעמד. ביום שישי היינו בקבלת פנים בבית הספר שהתארח כאן, אותו בית ספר שיש לו קשרי גומלין עם בית

ספר "איש שלום". לאחר מכן נסענו למחנה העבודה והריכוז זקסנהאוזן, שהוא נמצא בתוך העיר עצמה. היה טקס התייחדות בתוך המחנה, ואז סיירנו באקדמיה למשטרה, שבעצם ממוקמת במגורים של ה-אס.אס לשעבר, שגרו כמובן במחנה. משם בערב, היה לנו ערב חברתי, שכלל בעצם אפשרות והזדמנות להיפגש עם גורמים כאלה ואחרים, קרנות, פרלמנט, מתנדבים, כל מי שיש לו בעצם קשר עם העיר, יכולנו לייצר איתם שיתופי פעולה, וכבר התחלנו לדבר איתם על שיתופי פעולה. זה מה שהיה ביום שישי, אם אני לא טועה, בשבת היינו חייבים ללכת לעשות בדיקת PCR, אז נסענו לברלין וחזרנו בערב למפגש שנתי של ברית ערים תאומות של אורניינבורג, עם עוד 4 ערים תאומות. היה גם כן אירוע מאוד מאוד מכבד. היה לנו גם מעמד של כבוד, כי גם חתמנו על ספר הזהב של העירייה, והשארנו שם בעצם איזו שהיא אמירה לגבי ההסכם והברית בינינו, וביום ראשון חזרנו לארץ, זה מה שהיה בביקור. אני חייבת להודות שהביקור היה מתוכנן להפליא, מרשים, מכבד, מכובד. נוצרו שם קשרים מאוד מאוד טובים בין הגורמים השונים בעירייה לבינינו. נכון לאתמול כבר יצרתי קשר עם ראש עיריית אורניינבורג, יש לנו כוונה לקיים ישיבת זום, כדי לסכם את שיתופי הפעולה לקראת השנה הקרובה 2022. בסך הכול שמישהו שואל למה צריך בכלל קשר עם ברית ערים תאומה? אז אחד, זה באמת פעם ראשונה שלעיר כפר יונה יש עיר תאומה. הדבר השני שאני אגיד, שזה מוסיף כבוד, ערך ומשמעות ליחסי הסברה של מדינת ישראל, בטח עם גרמניה. בוודאי אל מול מציאות שבה הימין מתחזק שמה, ובוודאי למול זה שהם באמת לא יודעים מי אנחנו. יש פה הזדמנות לגמרי ללמד מי אנחנו, וגם לעשות תיקון עולם סביב זה שיש פה אירוע מאוד גדול, שקוראים לו השואה. אנחנו צריכים ללמוד ממנו, כדי שלא נחזור כולנו על טעויות. אני חושבת שבשיח מקדם בין מדינת ישראל לגרמניה, לבין העיר אורניינבורג,

(מדברים ביחד)

שושי כחלון כידור: בין עיריית אורניינבורג לבין עיריית כפר יונה, אני חושבת שבהחלט זה יכול לעזור ליחסי החוץ של מדינת ישראל. אז לגבי הפעולות שיהיו בהמשך, מין הסתם גם בעניין הזה, נעדכן לאן פנינו ביחסים. זהו, זה הזה, יש לכם תמונות, אתם יכולים להתרשם.

ששי מגידו: טוב, בואו נעבור לסדר היום.

שושי כחלון כידור: עכשיו, מונח בפניכם דו"ח מבקרת העירייה ותלונות הציבור, לשנת העבודה 2020. בחודש נובמבר, בישיבה של חודש נובמבר יהיה דיון על הדו"ח. אז אתם מוזמנים לקרוא, לעיין, לשאול שאלות ואת הדיון עצמו נעשה את הישיבה בחודש נובמבר. זהו, מה שאני עוד יכולה להגיד זה שרמי נכנס לתפקידו ב-1 לאוקטובר, ועובד כאן במלוא המרץ בנוכחות יפה, ובהשפעה טובה ושיתוף פעולה עם אגף החינוך. יגאל אוטוטו יכנס לתפקידו ב-1 לנובמבר, כפי שסוכם ונאמר בישיבה הקודמת.

ששי מגידו: טוב, אז אנחנו נעבור להצעה לסדר היום של אלברט טייב, חבר מועצת העירייה.

הצעה לסדר יום של אלברט טייב, חבר מועצת העירייה:

ששי מגידו: יש פה את הצעת ההחלטה. מועצת העיר מאשרת הקצאת תקציב של עד 100 אלף ש"ח, ללכידה מיידית של כל כלבי הבר המשוטטים בשדות הפתוחים, מערבית לרחוב גולני, והעברתם לכלבייה בנתניה למסגרת שיקום וטיפול בכלבי בר.

אלברט טייב: הייתה לי גם שאילתה, למה לא,

ששי מגידו: איך?

אלברט טייב: הייתה לי גם שאילתה שהעליתי.

ששי מגידו: זה משהו אחר. אנחנו לא צריכים לדון בזה עכשיו.

שושי כחלון כידור: השאילתה לא עולה לישיבה הזאת.

אלברט טייב: למה?

שושי כחלון כידור: מכיוון שיש לי אפשרות מבחינת החוק, לדחות שאילתה עד הישיבה השנייה כולל,

אלברט טייב : למה?

שושי כחלון כידור : אני דוחה אותה עד הישיבה השלישית, כולל.

אלברט טייב : את יכולה להגיד לי שאת דוחה אותה, שאני אדע.

שושי כחלון כידור : זה סמכותי בחוק, זה מתוקף סמכותי בחוק.

אלברט טייב : אבל אין שום שאילתה עכשיו, אז למה לא, לפחות שאילתה אחת מתוך

הישיבה. מדובר על הפסולת של החגים, אז נעלה את זה לדיון, למה.

שושי כחלון כידור : נדמה לי שקיבלת את התשובה. אתה יכול לקבל אותה או לא לקבל אותה.

כן, הצעה לסדר היום,

אלברט טייב : טוב, הצעה לסדר היום שאני העליתי, אני בטוח שכולכם, וגם את ראש

העיר שנמצאת בפייסבוק הרבה מאוד, מודעים לתלונות הרבות של

התושבים, בכל מה שקשור לכלבי הבר, שמסתובבים בחלק המערבי של

רחוב גולני. החלק המערבי בכל השדות הפתוחים שמה. אני אומר ואני

מתריע, הצעה לסדר היום, יכול להיות שצריך רק עשרת אלפים שקל,

יכול להיות שצריך 15, יכול להיות שצריך 20, יכול להיות 40. אבל אני

אומר הכתובת על הקיר. אסון עם איזה שהוא ילד, כלב כבר נטרף שמה

לא מזמן, בשבועות האחרונים. כלב של אחת מהתושבות. הזמן שיקרה

איזה שהוא אסון שמה, של ילד שאינו מכיר את האזור בדיוק, יצא לשמה

והכלבים יטרפו אותו או ינשכו אותו, זה יהיה אסון וזה יהיה על כתפינו.

לפני כן אני אמרתי, לקחת אותם למכלאה בנתניה, כי שם יש איזו שהיא

תוכנית שיקום לכלבים כאלה שמבייטים אותם, מבייטים אותם. אז אף

אחד לא מדבר כאן על הרדמה חלילה, אבל אני חושב שזה מחובתנו

ומתפקידנו, תפקידה של העירייה זה לראות דברים כאלו, ולעצור רגע

ולחשוב מה יכול לקרות, ולתת לזה פתרון, אז זו הצעה. אני מאוד מקווה

שאתם תתמכו בה.

שושי כחלון כידור : טוב, לפני שאנחנו נדון בהצעה לסדר היום, יושב פה הווטרנר העירוני,

אתה יכול להגיע לכאן אודי, לשבת פה בינינו. אני רק רוצה, אודי הגיע

לכאן כדי שתלמדו מה זה בכלל תופעת כלבי הבר, ואם בכלל ניתן למגר

את התופעה הזו, ואיזה מענים אפשר לתת לתופעה הזו, ואיזה מענים ניתנו עד היום, כי יש איזו שהיא תחושה שהעירייה מתעלמת מכלבי הבר, אבל העירייה לא כל כך יכולה להתעלם מכלבי הבר, ואני בטוחה שהיא פוגעת באיכות החיים של תושביה, וכדי כך ומאחר והיא ..., בגלל שהיא נותנת שירות, אז גם נותנת שירות בתחום הזה. אז אודי קצת יתייחס לתופעה, להיקף שלה, מה אנחנו עושים כאן, מה התהליך שעושים עם כלבי בר? אחר כך אני גם אספר לכם כמה כסף השקיע העירייה עד היום בנושא של הטיפול בתופעה.

משה בוארון: וזה לא הצליח.

שושי כחלון כידור: מה?

משה בוארון: לא הצליחה, עם כל מה ש-

שושי כחלון כידור: אולי תקשיב קודם.

משה בוארון: לא, עם כל ההשקעה,

שושי כחלון כידור: גם פה יצא לי לתת כסף, אז אולי,

משה בוארון: כן, טוב, בבקשה.

ששי מגידו: אודי.

משה בוארון: לא דיברתי על כסף בכלל.

אודי זהרוני: תציג לנו קודם את המצגת שהכנתם, ואז אני אתן הדגשים. כולם יכולים

לקרוא סך הכול על מה מדובר, אבל בעיקרון, אתם רוצים לקרוא ואני

אדבר במקביל?

ששי מגידו: כן, כן, תדבר.

אודי זהרוני: אוקיי. אנחנו מדברים בעיקרון על כלבים מתפראים, ב-א', לא ב-ע'. לא

מתפרעים, לא עושים התפרעויות, זאת אומרת הפכו לפראים. זה נקרא

Feral Dogs בלועזית, וזה תופעה ידועה בכל העולם, זה לא משהו רק

במדינת ישראל או בכפר יונה. בדרך כלל במדינות קרות אנחנו לא רואים

את זה, כי פשוט הם לא שורדים את החורף, כמו גם חתולי הרחוב.

במדינות חמות, אם יש להם מקורות מזון, אנחנו נראה אותם, גם נראה

אותם. מדובר בדרך כלל בכלבי בית בתחילה ש-או ננטשו, או שכבר הם דורות שהתהוו במהלך החיים, וממש הפכו ללהקות. הלהקות, כאשר אני מדבר על להקות של כלבים, אנחנו כולנו אוהבים את הכלבים שלנו, מי כמוני יכול להעיד על עצמו, אבל כאשר הם חיים בטבע, הם מתנהגים כלהקה, תרתי משמע. זאת אומרת, מנהיג, היררכיה ברורה, מלחמה על מקורות מזון, על שליטה, על טריטוריה וכיוצא בזה, ממש כמו להקת זאבים בטבע. אם מישהו רואה National Geographic זה ממש, הכלבים יכולים להיות מכל הגזעים, מכל הגדלים. ההתנהגות מהר מאוד מתפראת ב-א', אוקיי? הבעיה, או ממש המקור העיקרי לתופעה הזאת, זה מקורות מזון זמינים. זאת אומרת, במקום שאין לנו מקורות מזון זמינים, לא יהיו בעיות כאלה. עכשיו, במדינת ישראל אפשר לראות אותם גם בצפון, גם באזור הנגב, באזור ערד, באזור קריית גת, באזור הפזורה הבדואית, איפה שיש שם המון, המון, המון פסולת, בעיקר פסולת אכילה שאפשר להיזון ממנה, ואז אנחנו מקבלים את התופעה הזאת. הדבר החשוב ביותר שאני חייב להזכיר בנושא הזה, זה נושא הכלבת. אנחנו תמיד מדברים על כלבת, אבל זה יהיה המקור הראשון שממנו אנחנו נראה את המחלה הזאת, מחלה שאם מישהו לא יודע אין ממנה מוצא ומרפה. זאת אומרת, אם מי שחולה, ומדובר על כל היונקים, מי שחולה, מת. ב-2021 עוד לא הומצא טיפול שיכול להציל מישהו מכלבת.

איציק בראון: כולל אדם.

אודי זהרוני: בוודאי שכולל אדם, בוודאי. כל היונקים, אנחנו לא יוצאי דופן. אנחנו יונק די עלוב יחסית באפשרות שלנו בעולם הזה, ולכן אנחנו עוסקים רק במניעה. אז חיסון זה דבר יפה, אבל כאשר יש לנו להקות כאלה פראיות מסביב, אנחנו די בבעיה. כמו שהזכרתי להקה בטבע, אנחנו ישר חושבים על תקיפות. תקיפות נחלקות לשני סוגים, אחד זה בעלי חיים אחרים, והשני זה בני אדם. בבעלי חיים אחרים אנחנו רואים בטבע במדינת

ישראל, אם זה מחוץ לישובים, אם זה ברמת הנגב או משהו כזה, השמדה כמעט טוטאלית של האיילים והיעלים, אפילו שיעל שוקל פי 5 מכלב, אבל הם להקה.

איציק בראון:

ברגע שזו להקה, אין לו סיכוי. ראינו את זה בכפר יונה, אמרנו על כלב אחד? אלברט אתה אמרת כלב אחד, לצערי אתה טועה. יש לי תמונות של יותר מכלב אחד, כלב ביתי מרוטש לגמרי, שוכב פה בשדות, עם כל המעיים שלו בחוץ, כמובן כבר מת. אני מצטער שאני קצת בוטה, אבל אתם צריכים לדעת שזה לא רק נגמר בכלב. זה יכול להיגמר גם בילד, ויכול גם להיגמר באדם. כשאנחנו מקבלים את כל הדיווחים האלה מאנשים שרצים, מאנשים שרוכבים על אופניים, מאנשים שעושים הליכה. עכשיו, שוב לזכור, בתחילת דבריי דיברתי על להקה. הולך בן אדם, ילד, לא חשוב, והלהקה משום מה מחליטה שהוא נכנס לה לטריטוריה, שהוא מהווה איום, אנחנו מדברים בעונת ההמלטות, ואז ההגנה היא בשיאה, יכולה להיות תקיפה, והתקיפה הזאת תגמר רע. ולכן כל השנים אנחנו, אנחנו עבדנו, תיכף אנחנו, אתה שאלת אם הצלחנו או לא הצלחנו, תיכף אני אענה. בקיצור, במדינת ישראל כולה, זו בעיה נורא גדולה. בעבר רשות הטבע והגנים, עוד בשמה הקודם, הם נתנו אישורי ירי חי, והיו אפילו אישורים של משרד החקלאות להשתמש בסטריכנין. מי ש-, אני לא חושב שמישהו מכם ראה הרעלה בסטריכנין, זה דבר מזעזע. זה כלב שמפרכס שעות עד שהוא מת. עכשיו, הבעיה בירי/סטריכנין, זה שאין לך אחריות במאה אחוז על מה שאתה מוציא, מהקנה או מהכדורים שאתה מפזר על הרצפה. לכן לאט לאט עם השנים הבינו שזה לא צורה. סטריכנין ירד מהפרק לחלוטין, אלא אם כן ממש, שר החקלאות נדמה לי, נותן אישור למנהל שירותים וטרינריים, שנותן אישור מקומי לשימוש ברמת חובב ליד מצבור מזון, או משהו כזה. ירי חי היה מקובל,

זה גם פוגע בטבע.

איציק בראון:

סליחה?

אודי זהרוני:

- איציק בראון : ברגע שבעל חיים מורעל בסטריכנין או ציאניד, זה פוגע גם בנשר אחר כך. אודי זהרוני : בהחלטה. ראית את הנשרים ברמת הגולן? נכון, בדיוק. אז לכן מורידים לחלוטין את ההרעלות האלה, שאין לך בעצם, אין לך אחיזה במאה אחוז בחומר, ברגע שהנחת אותו. לגבי ירי חי, עד 2010 זה היה נהוג, היה אישור ירי לציד, לאנשי רשות הטבע והגנים. ב-2010 גלעד ארדן היה השר לאיכות הסביבה, והוא, פנו אליו והוא נתן הוראה לחדול מהפעילות הזאת. היו עוד איזה שהם משחקי ימין ושמאל, בגיץ נתן את הכרעתו, ומאז אנחנו בעצם לא רואים ירי, כמעט בכלל. יש איזה שהוא ניסיון, לדעתי נועל, שיובא ממקום אחר לעשות את שיטת תפוס, עקר, חסן, שחרר. בעצם מה שהם אמורים לעשות, אולי ביסוד יש לו משהו אה, כמו חתולים.
- איציק בראון : משהו הגיוני. כן, רק שחתולים לא תוקפים בלהקות, אודי זהרוני : נכון.
- איציק בראון : זה ההבדל. כאשר אתה תתפוס אותם, תעקר את הנקבות, תסרס את הזכרים, תחסן אותם נגד כלבת ותשחרר אותם, הרי הם חברו יחדיו ללהקה, וכל מה שאמרתי חוזר על עצמו, רק שהם לא, אודי זהרוני : הם יהיו יותר תוקפניים גם.
- איציק בראון : לא, לאו דווקא. כשאתה מסרס כלב זכר, האגרסיביות שלו יורדת. אבל שוב, כלבה מעוקרת למשל, היא הופכת להיות יותר אגרסיבית לפעמים, זאת אומרת זה מאוד אינדיווידואלי. כמובן רבותיי לירות בכלבים, זה יחסי ציבור הכי גרועים שאנחנו יכולים לעשות, אז כך שזה לא בא בחשבון היום.
- עומרי פרבר : גם ילד מת זה, אודי זהרוני : נכון, נכון, נכון. לצורך זה אנחנו פה, לצורך זה אנחנו פה. רשות הטבע והגנים מאז ומעולם לא התקרבה לשובים עצמם. זה תמיד היה ברמת הנגב ובאזורים פתוחים לחלוטין, זאת אומרת שאף פעם לא יכולנו לקבל מהם סיוע. לא מהם ולא מיחידת הפיצוח שלהם שהיא הגוף הלוחם

שלהם, וכרגע אנחנו, היא עובדת רק בשמורות הטבע. זאת אומרת זה פרק שירד מאיתנו. נותרנו כמעט עם אופן פעולה יחיד, וזה לנסות לירות בהם חיצונית הרדמה ולתפוס אותם. הבעיה שבחיצונית הרדמה, אנחנו מדברים על חומרים שהם קצת איטיים, אני מדבר במובן של דקות. אבל כשאתה יורה חץ הרדמה לכלב, והכלב מתחיל לרוץ כשהחץ נעוץ בו, היו לנו פה עשרות, עשרות, עשרות ומאות מקרים, שפשוט לא מצאנו את הכלב אחר כך. זאת אומרת הוא נשכב לישון 5 דקות, בתוך השיחים קילומטר מהרגע שירינו בו, אנחנו לא מצאנו אותו. הוא שכב שמה כמה שעות עד שהוא התעורר, מוציא את החץ, ממשיך את חייו. ואז יש לנו חץ בשטח, בעיה ראשונה.

עומרי פרבר: הוא מוציא את החץ לבד?

אודי זהרוני: הוא מוציא, עם השיניים, זה חץ שנתפס, הוא תופס עם השיניים ומוציא אותו, זה נורא פשוט. יש לנו חץ שנשאר בודד בשטח, ויש לנו כלב שלא עשינו כלום, חוץ מאשר שילמנו ללכוד. בקיצור, חיצונית הרדמה שאנחנו רואים תמיד בספארי, זה חומרים מאוד מאוד מסוכנים, עשר פעמים מאוד, שצריך שמה רופא עם אנטי-דוט ומשהו כזה, אסור לנו להשתמש בהם. תוציאו לכם את זה, יגידו אנשים יש סוג ... זה לא עובד.

ששי מגידו: תגיד אודי מה אנחנו כן עושים.

אודי זהרוני: בשנים האחרונות אנחנו לכדנו כ-500 כלבי בר באזור כפר יונה, 500. רבותיי זה, זה לא היה לזה אח ורע, תדעו לכם.

איציק בראון: בכמה זמן?

אודי זהרוני: ב-2019, 2020 ו-2021.

איציק בראון: סליחה, שנייה אודי, לפני זה. מה מקורות המזון שלהם, הבסיס הצבאי?

אודי זהרוני: יפה. אני אגיע לזה עוד שנייה, בסדר? 500 באזור כפר יונה. ממש דיללנו

את האוכלוסייה, וזאת תשובתי אליך. הייתה פה עבודה מאוד מאוד מכובדת, הוציאו עליה הון עתק. הנה המספרים שלנו, אתם יכולים לראות אותם. ב-2019, 351. כמובן שזה כולל הרבה מאוד גורים, קחו בחשבון,

- זה לא רק כלבים מבוגרים, זה הרבה מאוד גורים. אבל הגורים האלה תוך חצי שנה, שמונה חודשים,
- איציק בראון: הם נלכדו ומה?
- אודי זהרוני: מה?
- איציק בראון: נלכדו, אוקיי, ומה עשו?
- אודי זהרוני: הרוב המכריע שלהם עבר דרך הכלבייה, (מדברים ביחד)
- אודי זהרוני: כן, הרוב המכריע עבר לביות.
- איציק בראון: איזה כמות יש פה.
- אודי זהרוני: זה לא פה, זה העניין. כשאנחנו מקבלים את רוב הכלבים מ-, אנחנו מקבלים את רוב הכלבים האלה מאזור מחנה 21. אני לא יודע, מי שהיה, אני לא יודע אם מישהו מכס היה במחנה 21. מה שנעשה שם מבחינת תברואה, זה שערורייה.
- איציק בראון: והם לא עושים כלום הצבא?
- אודי זהרוני: אני בעצמי הייתי שמה ביחד עם הלוכד, עשרות פעמים. דיברנו עם המב"ס, דיברנו עם האחראי על הזה. פשוט יש שמה טילי טילים של אוכל, הם מגדרים את זה עם יוטה, ובשביל זה הם אומרים, כך פתרנו את הבעיה. יש להם ערמות פסולת בתוך הבסיס, שהאנשים לוקחים את השקית אוכל שהם צריכים לזרוק אותה לפח, ושמים אותה בערימה. הכלבים נכנסים דרך היוטה כמובן. יש להם מקורות מזון בלתי נדלים. עכשיו שתבינו, במקום שיש הרבה מאוד מזון, יש יותר המלטות per זמן, ובכל המלטה השגר יותר גדול. זאת אומרת אם כלבה צריכה להמליט 6 גורים או 8 גורים, היא תמליט 8, 10 או 12, וכולם ישרדו, כי לכולם יש מזון. ואז אנחנו בבת אחת, ב-no time מגיעים ללהקות משנה ענקיות. זאת אומרת אנחנו יכולים ל-, רק בשבוע שעבר, לפני שבועיים, הוא לכד 10 כלבים במכה אחת. שתבינו, 10 כלבים זה להקה שאני לא הייתי רוצה להיפגש בה.

- איציק בראון: אוקיי, מה אתם עושים איתה, אחרי שלכדתם?
- אודי זהרוני: אז שוב, רוב הכלבים אנחנו יכולים לביית אותם. כלומר, הם יושבים בכלבייה, בנתניה יש איזה פרויקט כזה, שאני לא יודע כמה הם יקבלו מאיתנו, כי הם מלאים. אבל רוב הכלבים שלא היו בטבע, לא היו מנהיגי להקה, ואיכשהו חוו בני אדם בקרבתם, אפשר להגיע איתם לבתים.
- אלברט טייב: אודי אבל תגיד לי רגע, חוסר פרופורציה זה בין 2019, 2020 ו-2021,
- אודי זהרוני: זו ההצלחה שלנו, זה לא חוסר פרופורציה.
- אלברט טייב: זה ההצלחה?
- עומרי פרבר: הוא מצליח לתפוס את הרוב, הרוב נשארים,
- אודי זהרוני: בוודאי, מה שנשאר עכשיו, החבר'ה של גולני שאני מכיר אותם אישית, מה שנקרא, כי הם רובם חטפו כבר חץ, וחזרו וחטפו חץ ונעלמו, זה כלבים שבדרך כלל מנהיגי העדר, יש שם שני שחורים, תשאל את הזה, שני שחורים שאני לא יודע איך לתפוס אותם, הם חכמים סופר. הם מנהיגים את הלהקה הזאת, אותה להקה שהולכת מגולני, לכיוון פרדסיה, דרום, דרום, ומערב.
- משה בוארון: אם תפסת אותם, תפסת את כולם.
- אודי זהרוני: מה?
- משה בוארון: תפסת אותם, תפסת את כולם?
- אודי זהרוני: תפסתי אותם, יצרתי אנדרלמוסיה בלהקה הזאת, וזה כבר טוב. בינתיים אין לנו הצלחה. אבל המספרים האלה מראים על עבודה מוצלחת, אבל אף פעם זה לא הרמטי, זה אף פעם לא סגור לגמרי.
- אלברט טייב: איזה בשורה אתה יכול להגיד? מה, מה, מה,
- אודי זהרוני: רגע, תן לי רגע, שנייה. אז ככה, כמו שאמרנו, גם כשאני לוכד אותם, ברוב המקרים, או בחלק מהמקרים אי אפשר לביית אותם, וצריך להרדים אותם. אני רוצה שלא נתיפייף פה, יש כלבים שאנחנו נאלצים להרדים. בוועדת הכלכלה של הכנסת, אמר ראש השירותים הווטרינרים במדינת ישראל, הוא אמר: "כלבים מתפראים, כשמתלהקים לעדת כלבים כעדת

זאבים, והם אלה שתוקפים בני אדם ובעלי חיים, גם חיות בית וגם חיות בר, ורק באפריל האחרון מתה מפציעה ילדה צעירה ביישוב ביר הדאג', שהותקפה על ידי כלבים מתפראים סביב הישוב." וכאן הדגש: "חלק מהכלבים האלה לצערינו הרב, גם אם הם נלכדים, הם לא יכולים להיות כלבים מבויתים." ולכן השימוש באמצעים ממיתים, הוא צריך להיות אמצעי אחרון, אבל הוא קיים. בואו לא נשכח את זה, לא נגיד שאת כל הכלבים אנחנו מוסרים. יש לנו מידי פעם כלב כזה ואחר, שהוא פשוט לא ניתן, הוא לא יכול להיות בקרבת בני אדם. הוא יכול להיות בן 5 שנים, הוא כל החיים שלו היה בתוך להקה, הוא כל החיים התנהג התנהגות זאבית, אין סיכוי שהוא יהיה בקרבת בני אדם. אני חייב לחזור לנושא של המזון. יש אנשים ברחוב גולני ויש לנו המון צילומים, שהם מאכילים את הכלבים האלה, ואחר כך הם באים בטענות שהכלבים מתקרבים,

- איציק בראון: אז צריך לפרסם, מי שמאכיל,
 אודי זהרוני: אבל כבר דיברנו איתם עוד בזמנו,
 איציק בראון: לא לדבר ולא זה, להגיד, אתם, אור השמש חושף הכול ברגע שזה יהיה וידעו שזה יהיה איום עליהם, הם יפסיקו.
 עומרי פרבר: ומה אתה אומר על אלה שמאכילים חתולים?
 אודי זהרוני: חבר'ה יש שם צלחות,
 איציק בראון: רק לפרסם,
 עומרי פרבר: אתה עובר ברחוב ושכנה מאכילה אותם.
 איציק בראון: אבל אם יהיה פרסום שהגברת הזאת כמה פעמים הותראה, וממשיכה לתת, בבקשה, אני בטוח שיהיה.
 גד רבינא: חתול לא תוקף בני אדם, במצב שיגיעו למצב שיכולים להגיע לסכנת מוות. הכלבים האלה,

(מדברים ביחד)

- אודי זהרוני: זה לחלוטין שונה, זה סיכון לחלוטין שונה. אני חוזר שוב, יש שמה אנשים שמאכילים, רק בשבוע שעבר עשינו סיור שמה, צלחות מלאות בחלקי

עופות. רואים שמה שמתנהלת, ליד השערים הצהובים, מתנהלת האכלה, ממש, אין לי מילה אחרת האכלה. לכן אנחנו צריכים לעשות איזה שהוא מעשה שלא עשו עוד בארץ.

יגאל אשרם : מה עשו?

אודי זהרוני : אנחנו נעשה משהו, לקחנו איזה שהוא רעיון ואנחנו ננסה ליישם אותו, על הרכבת כלוב די גדול נייד. שאנחנו פשוט במשך ימים ארוכים, אנחנו נשים שמה אוכל כפיתיון, שהכלבים יתרגלו להיכנס לתוך הכלוב הזה. אנחנו נצטרך שם כוח אדם שישב שם יום יום כדי לתת את האוכל, ובסופו של דבר כשהכלבים יהיו בפנים, כדי למשוך את אותה דלת שיסגרו,

יגאל אשרם : כמו מלכודת עכברים, נו.

אודי זהרוני : כן. מלכודת עכברים זה דריכה, ופה אנחנו צריכים את הבן אדם שיסגור את הדלת. ואז אנחנו נזמין את הלכוד שפשוט, אפילו בעזרת חיצים, כי הם לא יתנו לו להתקרב, אנחנו נלכוד, בתקווה, בתקווה ללכוד את הלהקה הזאת. זו הלהקה חכמה, להקה, אני אומר לכם, אני מפליג בשבחים, אבל אין מה לעשות.

ששי מגידו : הלהקה הכי טובה היום.

אודי זהרוני : ממש, ממש. רק משפט אחרון, הדבר הזה יחזור על עצמו בשנים הקרובות, שושי כחלון כידור : ברור, אין ספק.

אודי זהרוני : אנחנו לא עושים פה סגירה הרמטית. זהו.

אלברט טייב : יש לי רק עוד שאלה אודי, זאת אומרת אין לך פה איזו שהיא בעיה כספית,

אנחנו לא מדברים פה על תקציב שחסר, נכון?

אודי זהרוני : מבחינת תקציב אני לא יודע, אני ממש לא,

עומרי פרבר : לא, הוא שואל אם חסר לך תקציב.

אלברט טייב : לא, אני שואל אותך, האם בשביל הפרוייקט הזה חסר משהו?

אודי זהרוני : לא, לפרוייקט הזה אני שומע שלא.

ששי מגידו : אין. האישור אושר כבר, זה לא.

אלברט טייב : הפרוייקט שאתה מדבר עליו, אושר כבר?

- ששי מגידו : כן.
- אלברט טייב : מתי?
- ששי מגידו : בתקציב.
- אלברט טייב : אז אני מבקש שלאור, קודם כל אודי היה מאוד חשוב שהגעת לפה, הארת את עינינו בצורה מאוד טובה,
- איציק בראון : כן, אפשר לשמוע את הסכומים בקשה?
- אלברט טייב : ואני,
- שושי כחלון כידור : אני אגיד כזה דבר, אודי לא בפתחנו, והרי אתם לא מאמינים לנו, אז אולי תאמינו לאודי.
- אלברט טייב : נכון בהחלט.
- שושי כחלון כידור : איך אני יודעת שאתה לא מאמין,
- אלברט טייב : באמת שלא מאמינים.
- שושי כחלון כידור : אז הבאת לך את המען. מה שאני מבקשת לחדד זה כמה דברים. אחד, גם אם נדמה שהעירייה לא עושה, אז מסתבר שהעירייה עושה ועושה הרבה. עובדתית גם התוצאות מעידות בעד עצמן, ואמר את זה אודי, לא אני.
- אלברט טייב : יש לנו עוד שנתיים,
- שושי כחלון כידור : אני לא מתווכת איתך עכשיו אלברט, תעשה לי טובה בחיידך, אין לי זמן להתווכח איתך. והדילול בא לידי ביטוי באמת בירידה הדרסטית משנה לשנה, במספר כלבי הבר שנמצאים ונוכחים בשטח. אנחנו מודעים לאתגר. אנחנו השקענו עד היום 1.4 מיליון שקל בנושא הזה, כך שה-100 אלף שקל האלה אפילו לא ייתנו פתרון לזה. אנחנו מבינים את גודל הבעיה, לכן אנחנו מתייחסים אליה בכובד ראש. אחד הדברים שאנחנו נדאג לשים, זה שילוט ביציאה לשדות, שגם יזהיר את מי שיוצא לשדות עם כלבים, וגם יבקש מהם לא להאכיל אותם, נעשה את זה. זה בעבודה אצל יריב, זה יקרה בימים הקרובים, אנחנו נתלה שם את השילוט. בלי שיתוף פעולה בין התושבים, בין התושבים ובכל מה שקשור להזנת הכלבים האלה, ובלי שיתוף פעולה מצידם, שלא להשתמש בשדות הפתוחים, אוקיי, בגלל שיש

שם סכנה, אנחנו לא נצליח. בסוף אנחנו יכולים לדלל את האוכלוסייה ובאמת ללכוד אותם, ולתת את הפתרון הזה של המכלאה, הכול טוב ויפה, אבל גם צריך שיתוף פעולה של התושבים עם העניין הזה. אז פה אני קוראת באמת לתושבים,

אודי זהרוני: עוד מילה, אם יורשה לי להתפרץ?

שושי כחלון כידור: כן, בבקשה.

אודי זהרוני: כי, כשדיברת על שיתוף פעולה, אנחנו ניסינו לשים מלכודות יחידניות. זאת אומרת מלכודות בגודל של כלב, כמו שהוא אמר מלכודת עכברים, שהכלב נכנס וזה נסגר אחריו. כל המלכודות בלי יוצא מין הכלל, הושחתו ונעלמו. זאת אומרת שזה גם לגבי שיתוף הפעולה. יש כאלה שצועקים ובצדק, אבל מצד שני, יש במקביל אליהם אנשים שפוגעים בזה, הן בהאכלה והן בהשחתה של המלכודות.

שושי כחלון כידור: באמת המסר פה זה שאף אחד מאיתנו, אני מחזיקה כלב, אף אחד לא יכול להטיל ספק באהבה שלי לכלבים. אבל בסוף כמו שאתם מדברים, יש פה את הסיפור לאהבה לכלבים והסכנה שהם יוצרים לאוכלוסייה.

(מדברים ביחד)

שושי כחלון כידור: לא, תקשיבו גם בקרב התושבים, וזה בסדר אני לא אומרת את זה ממקום שיפוטי.

איציק בראון: זה אותו דבר בכפיפה עם החזירים,

שושי כחלון כידור: נכון. בסדר, יש כאלה שרואים את זה ככה,

איציק בראון: חלק סובלים, וחלק הולכים לתת להם אוכל.

שושי כחלון כידור: נכון, יש כאלה שרואים את זה ככה. מה שחשוב לי בסופו של דבר להגיד, זה שהעירייה לא מתעלמת מהתופעה, העירייה מתייחסת לתופעה, מעניקה ממשאביה הכלכליים כדי לצמצם את היקף התופעה. ודבר חשוב נוסף שאני אגיד פה, זה שהיא לא תסתיים. זה שנעשה מכלאה, וזה שניתן מענה ונגביר את האכיפה שלנו במקום ונדלל, זה לא אומר שהתופעה,

איציק בראון: זה יפחית אבל, זה יצמצם.

שושי כחלון כידור : מהסיבה הזו אלברט, יש לך שתי אפשרויות. או שתוריד את ההצעה שלך מסדר היום, כיוון שמבחינתי לפחות היא לא רלוונטית, כי העירייה נותנת, אם אתה רוצה שנצביע עליה אז אה,

אלברט טייב : שמעתי את הדברים שאודי אמר, ושוב פעם אני אומר, אודי מאוד חשוב לשמוע את מה שאמרת. ואת התוכנית שלך עם הכלוב הגדול, אני מבקש להסיר את ההצעה מסדר היום.

שושי כחלון כידור : זה לא התוכנית שלו עם הכלוב הגדול, אני חייבת להגיד את זה,

אלברט טייב : את לא חייבת לענות על כל מה שאני אומר,

שושי כחלון כידור : בוודאי שאני אגיד, כי את הקרדיט אני אתן,

אלברט טייב : לא, את לא חייבת לענות, אני אמרתי והסרתי,

שושי כחלון כידור : יש פה מנהל מחלקת תברואה,

אלברט טייב : די בחייך, תעזבי.

שושי כחלון כידור : ברק אוחיון, שהגה את הרעיון ויעיד על זה אודי, שאם אתה מאמין רק לאודי,

אלברט טייב : נכון, נכון. נכון מאוד,

שושי כחלון כידור : אז אתה תאמין לזה.

אלברט טייב : נכון מאוד.

ששי מגידו : אודי תודה רבה.

אלברט טייב : אודי תודה.

שושי כחלון כידור : אז ההצעה ירדה מסדר היום.

ההצעה הוסרה מסדר היום ע"י אלברט טייב, חבר מועצת העירייה.

ששי מגידו : טוב חברים אנחנו עוברים לסעיף הראשון.

2. דיון בסבירות התעריף לתשלום ארנונה עבור המעברים לאור פס"ד

מיום 13.9.2021 :

ששי מגידו : יש פה את הצעת ההחלטה: "מועצת העירייה מאשרת את החלטת התשלום עבור המעברים במרתפי החנייה, בתעריף המינימום למגורים, הקבוע בתקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות

המקומיות). זאת במידה ומשרדי הפנים והאוצר לא יאשרו את הבקשה לפטור שאושרה ע"י מועצת העירייה, בישיבתה מיום 29.6.2021. מועד תחילת ביצוע החיוב לפי תעריף זה יחל ב-1/1/22. מצ"ב פס"ד."

שושי כחלון כידור: אני מזכירה לכם שקיבלנו פסק דין בעקבות העתירה, לגבי צו הארנונה. ובמסגרת פסק הדין שגם נמצא ברשותכם, אנחנו היינו צריכים להחזיר את הדיון ואת ההחלטה, לגבי סבירות התעריף של המעברים והחנייה, לידי המליאה. זה מה שהחליטה השופטת, בתוך 90 יום מיום שהיא פרסמה את פסק הדין, ומהסיבה הזו אנחנו בעצם מביאים את ההצעה הזו לסדר היום. אני גם מזכירה לכם שמליאת המועצה אישרה בסוף חודש יוני, את הנושא של צו ארנונה ל-2022. וצו ארנונה ל-2022, מה שקיבלנו כהחלטה, זה שאנחנו בעצם מגישים בקשה חריגה לפטור מתשלום עבור המעברים. אנחנו עדיין לא קיבלנו את תשובת משרד הפנים, כי לוקח להם בדרך כלל חצי שנה, מרגע שאנחנו מגישים את הבקשה החריגה ועד הרגע שאנחנו מקבלים אישור. אבל ברקע של הדברים, אחרי שהגשנו חריגה, הגיע פסק הדין שאנחנו חייבים להתייחס אליו, אוקיי? וזאת ההתייחסות שלנו לפסק הדין. זאת אומרת מה שאנחנו מציעים, זה שמה שיגבר על מה, זה כמובן ההצעה של המליאה שהתקבלה ביוני, שיהיה פטור על תשלום המעברים. זאת ההצעה הראשונה שאנחנו אלברט טייב: למה אנחנו לא מעבירים את ההצעה הזאת בעצם,

שושי כחלון כידור: ואנחנו עוברים, רגע שנייה. בהינתן, זה באמת הפטור הזה, לא יאושר על ידי משרד הפנים ומשרד האוצר, שאנחנו מחכים לאישור הזה. ככל הנראה יגיע רק בדצמבר. אנחנו מציעים שהתעריף שישלמו התושבים, על המעברים יהיה תעריף המינימום. למה תעריף המינימום? כי זה הטווח שאפשרה לנו השופטת, במסגרת פסק הדין, רק בגלל זה. שלומית את רוצה להוסיף כמה דברים?

עו"ד שלומית גבע: כן, בשמחה. קודם כל אני, ראיתם את פסק הדין, וחשוב לי רגע לקחת צעד אחד אחורה. אם תשימו לב השופטת דנה בכמה נושאים שהובאו

בפניה, במסגרת פסק הדין, וחילקה אותם לשלושה נושאים, שלושה וחצי נושאים, כשבעצם היא קיבלה את עמדת העירייה, כמעט במלואה. אם תסתכלו בשאלות שהיא אמרה שצריך להכריע בהן, היא דיברה על פרשנות צווי ארנונה. היא דיברה על ההחלטה לחייב את מרתפי החנייה משנת 2019. והיא דיברה על האם חיוב מרתפי החנייה, בחוסר סבירות קיצוני. בשתי השאלות הראשונות היא באה ואמרה, הפרשנות של העירייה, היא הפרשנות הנכונה. ההחלטה לחייב את מרתפי החנייה משנת 2019, זאת ההחלטה שהיה צריך לקבל. ובעניין הסבירות היא באה ואמרה, המועצה חזרה כל פעם וביקשה פטור. אבל המועצה אף פעם לא דנה בסבירות של התעריף. לכן מששרי הפנים והאוצר קבעו ב-2019 שהם לא מקבלים את הפטור, היא סבורה שצריך גם לדון בנושא של סבירות התעריף, וזה מה שבעצם היא החזירה לדיון במליאה. עכשיו, זה לא שאנחנו צריכים לחזור לבית המשפט. בית המשפט קצב לנו 90 ימים, שבמהלך 90 הימים האלה אנחנו צריכים לקיים דיון, שבעצם מדבר על נושא של הסבירות של התעריף. זה בגדול מה שפסק הדין אומר. היא נכנסת פה לניתוח של הרבה מאוד פסיקה. היא באה והיא אומרת שבעצם צריך להסתכל ולראות, שרוב הפסיקה קבעה שהחניית ושטחי מעברים צריכים להתפרש כחלק מבית המגורים, ולכן להיות מחויבים לפי תעריף עיקרי של מגורים. מצד שני היא גם דנה בחוות הדעת של עופר שפיר, שבזמנו ניתנה למליאה ובפסיקה שהוא הביא שמה בנושא .... ואמרה שגם שם, וגם בפסק דין נוסף שהיא מביאה. ואמרה שגם שם וגם בפסק דין נוסף שהיא מביאה, עדיין דיברו על הנושא של, למרות הכלל, לבוא ולהפריד את נושא המעברים. ואם מגיעים למסקנה שבאמת זה עולה לכדי חריגה שהיא לא סבירה לחיוב, אז יש מקום לבוא ולדון בה. לכן בעצם מה שאנחנו מבקשים לעשות היום, זה לדון בנושא של הסבירות, האם סביר. היא גם לא קבעה, היא לא אמרה. אין פה עמדה של השופטת. זאת אומרת מבחינת בית המשפט אפשר לבוא, לדון ולהגיד, סליחה זה סביר. סביר

לחייב גם את המעברים וגם את החניות בתעריף רגיל למגורים. מצד שני, יכול להיות שהם יגיעו למסקנה שזה לא סביר. יכול להיות שלא סביר על המעברים, ויכול להיות שלא סביר על החנייה, לכל אחד יש את היתרונות והחסרונות. זאת אומרת, היא לא נתנה קווים מנחים ואמרה מה לעשות. היא אמרה, כן, חובת המועצה לדון בשאלת הסבירות של התעריף.

איציק בראון: אוקיי, אפשר שנייה לדבר בבקשה?

עו"ד שלומית גבע: כן.

איציק בראון: קודם כל אני הבנתי מה שאת אומרת, אבל את יכולה לתרגם לי מבחינת החוזים, מה ההצעה אומרת? תעריף המינימום, מה זה תעריף המינימום?

ענבל דרור היימן: אני יכולה להגיד.

איציק בראון: אוקיי.

עו"ד שלומית גבע: בבקשה.

ענבל דרור היימן: תעריף המינימום הוא 36.06. התעריף שלנו,

איציק בראון: 36 מה, שקל?

ענבל דרור היימן: שקל, למטר מרובע לשנה.

איציק בראון: לחנייה או למעבר?

ענבל דרור היימן: למגורים.

שושי כחלון כידור: למגורים.

ענבל דרור היימן: אין דבר כזה לחנייה.

איציק בראון: יש לי שאלה, אותי מעניין, אני שומע כמה פעמים שנגיד יש .... שיש לבן

אדם דירה, אין לו חניה תת קרקעית. הוא לא יכול בכלל להיכנס לחנייה

בגלל שאין לו, אין לו שלט. אז הוא יחוייב על מעברים?

ענבל דרור היימן: לא, הוא לא מחוייב, מה פתאום.

איציק בראון: לא, לא, אז אני שואל.

ענבל דרור היימן: הוא לא מחוייב לא על מעברים ולא על חניה.

שושי כחלון כידור: מי שאין לו חניה במרתף,

איציק בראון: כן.

- שושי כחלון כידור : אז הוא לא,
- ענבל דרור היימן : אז הוא לא משלם.
- איציק בראון : גם על המעברים שהם כלליים?
- ענבל דרור היימן : גם על המעברים.
- שושי כחלון כידור : גם מעברים, כי הוא לא משתמש,
- איציק בראון : יש לו מחסן.
- ענבל דרור היימן : על מחסן הוא מחוייב.
- איציק בראון : אבל הוא לא מחוייב על המעברים?
- ענבל דרור היימן : לא.
- איציק בראון : אוקיי, רק רציתי להבהיר את הנקודה.
- עומרי פרבר : לי יש גם שאלה, איך מחשבים את המעברים?
- ענבל דרור היימן : כחלק יחסי לחניה. כלומר, יש כאלה שיש להם חניה אחת, יש כאלה ששתיים. לוקחים את החלק של כל המעברים ביחס לחניות, מחלקים.
- איציק בראון : עכשיו, דבר נוסף אני רוצה לשאול. אני ראיתי ברשויות אחרות, שיש הגבלה בגובה. אני אתן דוגמה את החניות של איכילוב, בית חולים איכילוב, לא משלמים שם ארנונה,
- ענבל דרור היימן : אה,
- איציק בראון : שנייה. למה? בכניסה לחניון יש לך מוט אדום לבן, כתוב 1.90 מ'. החניון עצמו הוא 3 מטר. אבל יש שם מפוחים, יש שם זה. לא יכול להיכנס גיפ שמעל 1.90 מ'. כלומר רק גיפ יכול להיכנס, והם פטורים. בגלל שזה 1.90 מ', הם פטורים מארנונה.
- ענבל דרור היימן : אז שני דברים. קודם כל, קודם כל מאוד תלוי מה כתוב להם בצו. אצלנו בצו כתוב, כן לחייב מרתפי חניה.
- איציק בראון : גם לא תלוי בגובה?
- ענבל דרור היימן : עכשיו, דבר שני, אני מזכירה לך שהכנסנו את זה כבקשה חריגה, בדיוק את הנושא הזה. כתבנו לכניסה, שהכניסה שלנו עד 2.20 מ', ומשרד הפנים לא אישר את זה.

איציק בראון : אולי עכשיו בעקבות הצו, להגיד את זה, אי אפשר, תראי זה חלל טכני, הרי שם לא נכנסים משאיות. יש מפוחים שהחוק מחייב.

ענבל דרור היימן : הם לא אישרו, זה היה שנה שעברה, שושי כחלון כידור : בוא זה גם לא רלוונטי, אתם עושים פה דיון, איציק בראון : רגע, אם זה חניה בבית פרטי, הוא לא משלם. שושי כחלון כידור : אתה מחזיר אותנו לדיון לפני 3 שנים. לפני 3 שנים הדיון הזה עלה לנו על סדר היום, שינינו את הגדרת הצו כדי שתתאים למה שאתה אומר. זה מה שהיה פה,

איציק בראון : אבל היא אומרת שלא קיבלו. שושי כחלון כידור : ב-2019 וב-2020 שינינו את הגדרת הצו לפי בקשת התושבים, זה מה שעשינו. כמו שאתה יודע קיבלנו תשובה שלילית גם ב-2019 וגם ב-2020. אתה מבקש להחזיר אותנו לשם, אנחנו כבר לא שם. למה אנחנו לא שם? כיוון שיש לנו פסק דין. אם לא היה לנו פסק דין, עוד היה אפשר אולי לדון במה שאתה אומר, למרות שזה לא רלוונטי, כי כבר הגשנו בקשה ונדחינו על ידי משרד הפנים ומשרד האוצר. הדיון עכשיו הוא על פסק הדין, הוא לא עכשיו, אנחנו לא פותחים פה דיוני ביניים כאלה, לא רלוונטי.

איציק בראון : הבנתי. כלומר את באה ואומרת, שושי כחלון כידור : אני לא באה ואומרת, איציק בראון : השופטת באה ואומרת, שושי כחלון כידור : השופטת אמרה, תחזירי למליאה, איציק בראון : אז אני נותן הצעה, שושי כחלון כידור : ככה היא אמרה להחזיר, איציק בראון : שבמקום שתהיה המילה, מינימום המגורים הקבוע בתקנות ההסדרים בלה, בלה, בלה, בלה, אלא לקבוע 10%.

ששי מגידו : אי אפשר, היא קבעה מחיר. שושי כחלון כידור : אי אפשר, היא קבעה תעריף. איציק בראון : מי קבע?

שושי כחלון כידור : השופטת.

איציק בראון : השופטת קבעה תעריף שזה, בזה?

משה בוארון : היא אמרה שהיא לא קבעה, היא אמרה מינימום, היא לא אמרה כמה.

איציק בראון : מה זה המינימום?

ענבל דרור היימן : המינימום זה מה שבתקנון.

איציק בראון : אני מבקש לדעת, כי אני לא ראיתי את זה. היא קבעה מינימום?

עו"ד שלומית גבע : אז תסתכל בפסקה 38.

איציק בראון : לא, מה השופטת החליטה?

שושי כחלון כידור : נו, היא מדברת על זה.

עו"ד שלומית גבע : פסקה 38 לפסק הדין.

איציק בראון : אוקיי, ומה היא אומרת?

עו"ד שלומית גבע : היא מפנה, זה מה שהתחלתי להגיד קודם. היא מפנה לחוות הדעת של

עופר שפיר, אוקיי? היא מדברת על זה, אני אקריא את הציטוט שהיא

מביאה מחוות הדעת, "לפיכך וקובעה על תאריך נמוך יותר לשטחי

מעברים, פועלת המשיבה למעשה בגדר סמכותה להטלת ארנונה

לראשונה, וזו אינה טעונה אישור שרים, וזאת בגבולות תעריף המינימום

למגורים". ככל שתבקש להפחית את התעריף נמוך מתעריף מגורים, יהיה

צורך באישור השרים. זה מה שהיא מצטטת מתוך חוות הדעת של עופר

שפיר.

איציק בראון : אוקיי.

עו"ד שלומית גבע : שנייה, שוב, היא לא קובעת את זה כקביעה,

איציק בראון : אז זהו.

עו"ד שלומית גבע : רגע, היא רק מביאה, היא שמה את זה לפתחנו, ואז היא אומרת : מעיון

לפסק הדין בעניין א... עולה כי אכן באותו מקרה קבע בית המשפט, כי

גובה המס ביחס לשטחים האמורים לוקה בחוסר סבירות, ועל הרשות

לדון בעניין מחדש. לעומת זאת, ואז היא עושה את ה"איפכא מסתברא"

והיא אומרת : אם זאת מעיון בפסקי בעניין גולד... ובעניין חן, עולה כי מין

הראוי לסווג שטח חניה, כחלק מהנכס העיקרי בסיווג מגורים. " גם שבפסק דין חן צויין כאמור בסוף פסק הדין, כי יתכן שיש מקום לשקול סיווגה מחדש משטחי חניה, מהסוג שנדון בערעור זה. באותו עניין דובר כאמור בחנויות שבבניין משרדי. " זאת אומרת היא מביאה את כל הקשת, ממנימום למגורים ועד חיוב מלא,

אלברט טייב : זה לא סותר את מה שאיציק אומר.

איציק בראון : בדיוק.

אלברט טייב : זה לא סותר, היא לא סתרה. ואגב בסעיף 38 יש, היא מדברת על חוסר

סבירות, על מימד של חוסר סבירות. לכן,

עו"ד שלומית גבע : נכון, אנחנו מדברים רק על חוסר סבירות.

אלברט טייב : לכן היא לקחה את זה לשמה, לכן היא לקחה את כל הנושא, זה בדיוק מה

שהיא עשתה.

עו"ד שלומית גבע : אני,

אלברט טייב : אבל אני לא חושב שזה סותר את מה שאיציק אמר. איציק,

שושי כחלון כידור : בסעיף 38,

משה בוארון : כמה זה יוצא 10%?

ענבל דרור היימן : 10% מ-36?

משה בוארון : לא, מתעריף המגורים, לא מה-36.

שושי כחלון כידור : תעריף המינימום למגורים.

משה בוארון : מהמינימום?

ענבל דרור היימן : 4.5 שקל.

שושי כחלון כידור : המינימום למגורים הוא 36.06.

עו"ד שלומית גבע : אני אגיד לך יותר מזה,

(מדברים ביחד)

עו"ד שלומית גבע : אני רוצה רגע לחדד, שניונת אני מתנצלת. חשוב להבין שכל הדיון הזה

נעשה תחת תקנות ההסדרים שקובעים בכל שנה, מה המינימום ומה

המקסימום לכל .... יש לי פסיקה ענפה מאוד שמדברת על זה שמה שמחוץ

לאותו טווח של מינימום ומקסימום, הוא בכלל לא חוקי. ולכן לבוא ולהגיד שאנחנו הולכים למה שמחוץ לטווח שקבע המחוקק במסגרת תקנות ההסדרים, הוא מלכתחילה משהו שלא ניתן יהיה לעגן אותו. בגלל זה השופטת לא מתייחסת אליו.

שושי כחלון כידור: אני גם אגיד יותר מזה, כדי לחזק את הדברים של שלומית. ככל שנלך להצעה שלך, המשמעות היא שאנחנו נוכל להעלות את זה רק בצו ארנונה של 2023, ולא להשית את השינוי ב-1 לינואר 2022, למה? כיוון שיש קבועות זמן שמחייבים אותנו להגיש בקשה, לבקשות חריגות לצו ארנונה. אנחנו עברנו את קבועות הזמן. קבועות הזמן הבאות זה רק בדיון על צו ארנונה 2023.

אלברט טייב: אני, אני,

איציק בראון: זה זניח אבל, בין ה-40 ומשהו שקל מטר ל-36, זה זניח, מה. אנחנו עושים צחוק.

שושי כחלון כידור: זה מה שאנחנו יכולים לעשות.

איציק בראון: אני אישית מסרב להשתתף בזה, אני מתנגד לזה. אם המחוקק חושב ככה, שלא יביא את זה לשולחן, שיחליטו. אם זה מגיע לשולחן אני לא מוכן בכלל,

עו"ד שלומית גבע: אז תצביע נגד.

איציק בראון: ברור שאני אצביע נגד, נתתי הצעה נגדית. אם היא תעלה, אם היועצת המשפטית תגיד שההצעה הנגדית שלי לא חוקית, זה עניין אחר.

עומרי פרבר: ההצעה הנגדית שלך,

שושי כחלון כידור: לא רלוונטית.

איציק בראון: אני נותן את זה עכשיו פה.

עו"ד שלומית גבע: אני אגיד שוב,

ענבל דרור היימן: יש קבועי תעריף שהחוק מתייחס אליהם.

איציק בראון: אני הבנתי, למרות זה,

ענבל דרור היימן: אז ההצעה,

- איציק בראון : אני רוצה להביא את זה.
- ענבל דרור היימן : היא לא חוקית.
- איציק בראון : שהיא תגיד לי את זה שזה לא חוקי, ואסור לדון בזה.
- ענבל דרור היימן : לא,
- שושי כחלון כידור : לא, שזה לא חוקי, אפשר לדון על כל דבר.
- ענבל דרור היימן : לא חוקי במובן שהמדינה מתייחסת אליו כלא חוקי,
- איציק בראון : בסדר.
- אלברט טייב : בסדר, יש לך זכות לעלות את זה.
- איציק בראון : אני עדיין שזה יהיה ככה, 10%.
- אלברט טייב : אני רוצה להגיד משהו, קודם כל,
- עו"ד שלומית גבע : מה שעשוי לקרות זה ש-
- משה בוארון : מה יקרה אם היא תגיד שזה קרה ב-10%?
- שושי כחלון כידור : שום דבר, הם ימשיכו לשלם 44%,
- עו"ד שלומית גבע : זה בעצם לא יאפשר שום ... כי ברגע שמראש אתה הולך למשהו שאתה יודע שמשרד הפנים לא,
- שושי כחלון כידור : אין לו היתכנות.
- עו"ד שלומית גבע : אתה בעצם יוצר,
- איציק בראון : אני גם זוכה, אני גם זוכה,
- עו"ד שלומית גבע : רגע, אני רק אומרת מה המשמעות. מעבר לזה אתם תקבלו את ההחלטה, ההחלטה היא לא שלי, ברור שהיא שלכם. אני רק מסבירה שהמשמעות יכולה להיות, שבפועל לא תוכל להפחית כלום, אפילו לא את זה, כי אתה תביא בקשה שמראש אתה יודע שהשרים לא יכולים לקבל, בניגוד לתקנות, כי התקנות קובעות מינימום ומקסימום.
- עומרי פרבר : ההפחתה המינימלית שאנחנו יכולים לעשות.
- אלברט טייב : אני רוצה להגיד משהו, קודם כל לגבי פסק הדין,
- איציק בראון : את התקנות, הם יכולים לשנות אותם.

עו"ד שלומית גבע: לא, את התקנות הם לא יכולים לשנות אותם, זה תקנות כלל ארציות שנקבעות כל שנה.

איציק בראון: אני מוכן לקחת את הסיכון, ולהביא עדיין את ההצעה.

עו"ד שלומית גבע: זה כבר עניין אחר. אתה רק שאלת אותי את המשמעויות,

איציק בראון: הבנתי, הבנתי.

עו"ד שלומית גבע: נתתי לך את המשמעויות.

אלברט טייב: אני רוצה להגיד משהו, קודם כל לגבי פסק הדין הזה, לדעתי אחרי

שקראנו את פסק הדין הזה, אני חושב שהוא, הוא לא אומר שום דבר,

הוא סתום הרבה יותר ממה שהוא מנסה לפרש, חד משמעית. קשה מאוד

להבין מה רצתה השופטת. אני גם לא מכיר פסק דין של מחוזי, ששולחים

את זה למשיב, אחרי פסק הדין, לא לפני, אחרי הפסק. שנותנים פסק

הדין, מפסק הדין שולחים למישהו מהצדדים להתייחס אליו, מוזר ביותר.

שושי כחלון כידור: טוב, אבל הטענות שלך הם לא אלינו, אנחנו לא שופטים.

אלברט טייב: נכון, בוודאי שלא. לא, לא, אמרתי שפסק הדין הזה הוא הרבה יותר סתום

ממה שלא. עכשיו השאלה שלי היא פשוטה, שתי שאלות. הראשונה, למה

אנחנו לא ברשותכם, כל הסיפור של הרטרואקטיבי, למה אנחנו לא

מתייחסים אליו, למה זה לעתיד? לצורך העניין, סבירות גבוהה שההצעה

הזאת תעבור, כי אתם רוב. אבל למה זה לעתיד, למה זה מה-1/1/22, למה

זה לא רטרואקטיבית?

שושי כחלון כידור: למה זה לא רטרואקטיבית אתה שואל?

אלברט טייב: כן.

עומרי פרבר: בגלל קצובות הזמן שקבועות בחוק.

שושי כחלון כידור: קודם כל, אין להם שום יכולת כלכלית להחזיר את זה אחורה. כאילו מה,

מה שאתה דורש מאיתנו היום זה להחזיר לתושבים כסף.

אלברט טייב: אבל זכור לי בכפר יונה,

(מדברים ביחד)

שושי כחלון כידור: הכסף עדיין בצד, זה לא קשור אבל, מה זה קשור?

אלברט טייב: אז מה הבעיה, מה הבעיה?

שושי כחלון כידור: גם ההחלטה קובעת על עיתוי מסויים שממנו קדימה, כאילו זה מפה קדימה, זה לא מפה אחורה.

אלברט טייב: אני לא חושב שהיא קובעת,

שושי כחלון כידור: זה כתוב בפסק הדין.

עו"ד שלומית גבע: כתוב, אני אקריא לכם.

(מדברים ביחד)

שושי כחלון כידור: כי פסק הדין מדבר על קדימה.

שושי כחלון כידור: שנייה רגע, חבר'ה, שנייה, אל תעשו את השיחות האלה ביניכם, כולכם אומרים דברים חשובים, וכדאי שנתייחס אליהם.

עו"ד שלומית גבע: אני רק אקריא רגע את ההחלטה, כי חשוב לראות מה היא אמרה פה.

אלברט טייב: כן, איפה זה?

ענבל דרור היימן: בעמוד האחרון.

עו"ד שלומית גבע: בעמוד האחרון בפסקה 41 לפסק הדין: "אני מורה למשיבה לשוב

ולהידרש לשאלת גובה התעריף, בגין מרתפי החנייה בהתייחס לשטחי

החניות והמעברים, תוך התייחסות לסוגיית הסבירות, וזאת תוך 90 מיום

מהיום. ההחלטות נשוא העתירה", זאת אומרת ההחלטות הקודמות,

"יעמדו בתוקף עד לקבלת החלטה אחרת, על ידי המשיבה". זאת אומרת

היא קבעה איזה שהוא קו של פרשת מים, עד מתי תהיה ההחלטה

הקודמת בתוקף, וממתי ההחלטה הזאת היא תהיה קדימה. עכשיו מכיוון

שבארנונה, תמיד כל שינוי רטרואקטיבי דרוש איזה שהוא עוגן, אז ברגע

שיש לך החלטה שהשופטת נתנה את דעתה ובאה ואמרה, עד כאן יהיה

ככה, ומכאן יהיה ככה, אני חושבת שצריך להתייחס לזה בצורה,

אלברט טייב: אני חושב שלא, אני ממש חושב שלא. אבל זה ממש לא, גם בהתחשב בזה

שהייתה ראש עיר, שהיא עדיין כמובן בכפר יונה, שהיא הבטיחה שהיא

לוקחת את הכסף הזה, אם אני לא טועה זה 800 אלף שקל, וזה כסף

שנצבע ונמצא בצד, כך שאני לא רואה שום סיבה שזה לא יהיה, בשום

מקום אני רואה את זה. דבר שני, אני רוצה להגיד משהו מאוד חשוב, ואפרופו הסעיף הזה 41 שאת קראת. אם אנחנו קוראים את מה שאת קראת עכשיו, כן, אז אנחנו בעצם, השופטת מדברת בהתייחס לשטחי החניות והמעברים. למה אנחנו מדברים רק על מעברים, איפה החניה? הרי השופטת אמרה בסעיף שלושים ומשהו, על חוסר הסבירות של פסק הדין של עופר שפיר. בסעיף 38, היא מדברת על זה שיש מימד של חוסר סבירות. היא ממשיכה, והיא מדברת כאן, כאן אנחנו מדברים על היחס, עו"ד שלומית גבע: אמרתי מההתחלה, שמה שהיא אמרה זה שצריך לדון בסבירות, גם של זה וגם של זה,

אלברט טייב: נכון. אז למה ההצעה לסדר היום מדברת על המעברים?

שושי כחלון כידור: מאוד פשוט, אני אגיד לך למה.

עו"ד שלומית גבע: על הסדר זה משהו אחד, שנייה, והשאלה שלך מדברת על משהו אחר. היא, בסוף, בסוף, בפסקה האחרונה באה ואומרת, תדונו בסבירות גם של זה וגם של זה. לפני כן היא מנתחת והיא אומרת, מה המעברים, מה החניות, מה לדעתה, הכול נכון. ואז באה הצעת החלטה שהיא,

אלברט טייב: ואז באה, אני ברשות, בזמן של רשות הדיבור שלי. ואז באה ראש העיר

ויותר נוח לה ללכת ולצמצם רק את המעברים, ולא את החניות, לא לדון בכלל בחניות כי זה הרבה מאוד כסף שצריך להחזיר. אבל מצד שני יש לנו 800 אלף שקל שצריך להחזיר. לכן אני חושב שצריך, אם כבר אנחנו עושים, אז בואו נעשה את שניהם ביחד. בואו נשנה את ההחלטה ונכניס את זה, את שניהם ביחד, וננסה ללכת ובאמת לשפר את כל ה-,

שושי כחלון כידור: אין שום אפשרות לעשות את זה.

אלברט טייב: למה?

שושי כחלון כידור: כיוון שיש לזה השלכות גם על הבתים הפרטיים, ועל חניות מקורות בבתי פרטיים שמשלמים לפי מטר מרובע למגורים, ולכן אין שום אפשרות לעשות,

אלברט טייב: פסק הדין הזה דיבר, אני חושב שזה לא נכון,

שושי כחלון כידור : פסק הדין הציע, הציע,

אלברט טייב : אני לא מתווכח.

שושי כחלון כידור : מציע מעברים וחניות, אני מציעה רק מעברים. אתה, אני מסבירה לך את

עניין החניות. מה שיפה פה שכאילו ה-3 שנים האלה עברו, שום דבר לא

נשאר לכם ממה שהיה,

אלברט טייב : נשאר לנו הרבה יותר ממה שנשאר אצלך,

שושי כחלון כידור : ברור,

אלברט טייב : את לא יכולה להגיד דבר כזה.

שושי כחלון כידור : לא, אתה יכול להגיד שאני עושה ככה, ואני עושה ככה,

אלברט טייב : אצלנו נשאר, אצלנו נשאר,

שושי כחלון כידור : ואני לא יכולה להגיד ככה,

אלברט טייב : אצלנו נשאר לא פחות ממה שנשאר אצלך,

שושי כחלון כידור : בסדר, אתה חכם,

(מדברים ביחד)

גד רבינא : מה את מציעה על החניונים?

אלברט טייב : אני מבקש לעלות הצעה נגדית. אני מבקש,

גד רבינא : להשאיר אותם כמו שהם?

אלברט טייב : אני מבקש, גדי,

גד רבינא : אפשר להשאיר באותו תעריף?

דובר : אתה לא יכול להשאיר אה,

אלברט טייב : בטח שאני יכול לעלות הצעה נגדית.

שושי כחלון כידור : אף אחד לא מדבר אליך, זה שאתה חושב,

גד רבינא : יש תעריף שמתחיל עם שקל משהו, כמה?

שושי כחלון כידור : כרגע מדברים עם גדי.

אלברט טייב : סליחה.

גד רבינא : בחניונים פחות?

אלברט טייב: אני מבקש ברשות המועצה לעלות הצעה נגדית, אנחנו נוסיף, נוסיף כפי שאמרה, אני מבקש שירשם בפרוטוקול, אנחנו נוסיף, חבר'ה, סליחה גדי. אני מבקש לעלות הצעה נגדית, שבה אנחנו נוסיף כפי שהורתה השופטת בסעיף 41 לפסק הדין, לדון בהתייחס לשטחי החניות והמעברים, תוך התייחסות לסוגיית הסבירות. הישיבה היום, סדר היום על הנושא הזה של מספר 1, או משהו בסדר היום.

ששי מגידו: סעיף 1, סעיף 1.

אלברט טייב: סעיף 1 לסדר היום, הוא בעצם מדבר בדיוק על מה שהשופטת אמרה, רק שהוא השמיט את החניות עצמן. אני לא חושב שיש שום, אין שום קשר בין החניות בבתים הפרטיים, ובין נשוא העתירה הזו. היא מתייחסת ספציפית לחוסר הסבירות שלה, לכן אני מבקש לעלות, לתקן את זה ולהוסיף גם את החניות, את המילה "חניות" אני מבקש לעלות את זה לסדר היום.

גד רבינא: נעשה כאן איזה שהוא דיון עם התושבים שהגישו את העתירה, עם ועד השכונה לגבי הדבר הזה? לגבי ההצעה הזאת. לגבי ההצעה הזאת, נעשה דין ודברים עם התושבים של השכונה, עם בעלי ה...
שושי כחלון כידור: מה זה?

גד רבינא: לא נוצר איזה שהוא שיח לעשות אה,

שושי כחלון כידור: עם התושבים?

גד רבינא: שהגישו את העתירה.

שושי כחלון כידור: הם קיבלו את התשובה של העתירה. זה לא אחד מול השנייה.

עו"ד שלומית גבע: אם היו שתי הצעות, אז זה אחת מול השנייה.

אלברט טייב: אני מקבל את מה שהיא אמרה את המינימום, אבל להכניס גם את הנושא של החניות.

(מדברים ביחד)

עו"ד שלומית גבע: אם זה שתי הצעות מצביעים אחת מול השנייה. אם זה שלוש הצעות הולכים להצביע על כל אחת.

- ששי מגידו : אתה צריך לנסח לנו בדיוק מה אתה רוצה, בסדר?
- איציק בראון : אני אגיד.
- ששי מגידו : בוא תגיד, אני אכתוב בינתיים.
- איציק בראון : מועצת העירייה מאשרת חיוב של המעברים והחניות במרתפי, (מדברים ביחד, מנסחים הצעה)
- איציק בראון : שתי הצעות, תחזור על זה.
- ששי מגידו : תקשיב. מועצת העיר מאשרת חיוב של המעברים והחניות,
- איציק בראון : לא, מאשרת תעריף ארנונה,
- ששי מגידו : אני רשמת, אני רשמת,
- איציק בראון : אנחנו מדברים על תעריף ארנונה, חניות ומעברים תת קרקעיים,
- שושי כחלון כידור : רגע, חניות.
- איציק בראון : ומעברים,
- שושי כחלון כידור : ומעברים.
- איציק בראון : ומעברים תת קרקעיים בבתי, בבנייה רוויה, בבנייה רוויה, בסך של 10, בתעריף של 10% מהארנונה למגורים. מתעריף ארנונה למגורים, והחזר רטרואקטיבית מיום תחילת החיוב. תודה רבה.
- (מדברים ביחד)
- איציק בראון : יש שתי הצעות שוש. יאללה חבר'ה, בואו, בואו.
- ששי מגידו : אפשר להתקדם אנשים?
- שושי כחלון כידור : לפני שנעלה את שתי ההצעות לסדר היום, ענבל תציג לכם קצת נתונים השוואתיים לרשויות קודמות.
- ענבל דרור היימן : אני אראה לכם כמה נתונים מרשויות, לגבי סבירות התעריפים. מי שגובה, אתם יודעים, חלק ממה שאספנו, מי שגובה עבור מעברים וחנייה. רעננה, תעריף למגורים, כמעט 55 שקלים. התעריף לחניון תת קרקעי כולל מעברים זה 18.82.
- שי רומנו : ואת הצעת 36 נכון?
- ענבל דרור היימן : אני לא הצעתי.

- שי רומנו : המינימום זה 36 אמרת.
- ענבל דרור היימן : כן, אבל שנייה.
- שי רומנו : בסדר.
- ענבל דרור היימן : זה מה שמופיע עליה בצו. אנחנו, היה חשוב לנו להראות לכם כמה בכפר יונה משלמים לשנה, אז עשינו איזה שהוא תחשיב כדי להשוות לדירה של 180 מטר, כולל שטחים משותפים, ועם מרתפי חניה כולל מעברים, 40 מטר. אז ברעננה משלמים בשנה 10,651 ש"ח. במודיעין התעריף למגורים זה 49.48, הם מחייבים 50% מתעריף המגורים. זה מה שמופיע לכם בצו. כן, זה היסטורי, זה לא שעכשיו הם שינו את זה. אותו דבר התעריף, החיוב השנתי זה 9,900 שקל.
- שי רומנו : ענבל זה מה שאומר שהם עשו את זה בהגדלה ראשונה, שזה,
- ענבל דרור היימן : לא, לא, זה מה שזה אומר שהם נכנסו לתוך הקפאה, שכבר היה להם, עו"ד שלומית גבע : כן, שהיה להם לפני 93.
- ענבל דרור היימן : גני תקווה. גני תקווה התעריף הוא 50.41 ש"ח, הם מחייבים לפי המינימום, אוקיי? זה מה שיוצא. יהוד מונוסון, זה התעריף, הם גם מחייבים לפי מינימום. פשוט הם רשות עצמאית אז המינימום שלהם טיפה יותר גבוה. נתניה, זה התעריף של קריית השרון, הם לא מחייבים, בצו שלהם הם לא מחייבים על חניות ומעברים, וזה מה שיוצא החיוב השנתי, אוקיי? אם אני לוקחת את כפר יונה, כפר יונה יש לנו שתי תעריפים. יש לנו את 42.95 ש"ח, שזה של שרונה. שזה גם משהו מעובד בצו. התעריף, כמו, התעריף של החניה ושל המעברים 42.95 ש"ח, זה החיוב השנתי לאותו מטרזו'. אם אנחנו לוקחים את יפה נוף, התעריף הוא 45.35 ש"ח, זה התעריף השנתי 9,977 ש"ח. אם אנחנו בהתאם להצעה מפחיתים את התעריף של מעברים בלבד למינימום, זה מה שיוצא,
- ששי מגידו : רק תחזרי על המספרים, שגם יהיה לנו,
- איציק בראון : אני רק שאלה אחת, למה בחרת את הרשויות האלה? למה לא קדימה, צורן, תל מונד, אבן יהודה?

- ענבל דרור היימן : אני הלכתי לבנייה רוויה. תל מונד איפה יש לך בנייה רוויה כזאת?
איציק בראון : קדימה, צורן יש, מלא.
- ענבל דרור היימן : אנחנו עשינו את ה-,
איציק בראון : זה הכי מעניין.
- ענבל דרור היימן : אני יכולה לעשות לך קדימה, צורן. כל התעריפים, אני רוצה להגיד לכם,
תעריפי המגורים הם הרבה יותר גבוהים מהתעריפים שמחייבים בכפר
יונה, זה חשוב,
- איציק בראון : הנה, אני רואה גם בנתניה, צו אפס.
ענבל דרור היימן : איפה אתה רואה צו אפס?
איציק בראון : את אומרת, בנתניה,
- ענבל דרור היימן : בסדר, אבל תסתכל על התעריף השנתי.
איציק בראון : את מדברת על מגורים, אבל אני מדבר על חניון.
ענבל דרור היימן : אני מדברת על הכלל.
איציק בראון : בסדר.
- ענבל דרור היימן : אתם יכולים לראות שהתעריף הממוצע זה כמעט 53 שקלים.
עומרי פרבר : איציק למה יש הבדל בין שרונה לבין יפה נוף?
איציק בראון : אני לא אמרתי,
עומרי פרבר : יפה נוף משלמים פחות.
איציק בראון : מה, אתה בא אליי?
עומרי פרבר : כן, היית חבר מועצה, זה היסטורי.
איציק בראון : זה היסטורי, זה כבר הרבה,
אלברט טייב : הוא מתקופת המנדט.
איציק בראון : אין לי,
עומרי פרבר : אז תמצא את התשובה.
איציק בראון : למה לא שינית? אתה 3 שנים בקדנציה.
שושי כחלון כידור : אנחנו 3 שנים.
איציק בראון : אתם 3 שנים, מה.

שושי כחלון כידור : אנחנו, לא הוא 3 שנים. אנחנו לא יכולים לשנות את זה, ניסינו לשנות את זה,

איציק בראון : אז קבעו את זה לפני 30 שנה, ואי אפשר לשנות,

שושי כחלון כידור : טוב חבר'ה,

איציק בראון : לא, אני אומר תשווה אותי לעומת קדימה, צורן, מעניין מה הם משלמים.

ענבל דרור היימן : הנה קדימה, צורן, בסדר? קדימה צורן, התעריף למגורים 51.73 ש"ח,

וחניה מקורה 16.28 ש"ח, מרתף 36.08 ש"ח,

איציק בראון : לא מרתף, מרתף חניה.

ענבל דרור היימן : כתוב מרתף, אני לא יודעת מה זה איציק, אני מקריאה לך. מרתף 36.08

ש"ח שזה המינימום. חניה מקורה, כתוב 16.28. מחסן ביתי רשום 38.89

ש"ח.

אלברט טייב : מרתף חניה 0.

ענבל דרור היימן : לא כתוב מרתף חניה, אל תכניס לי מילים לפה.

(מדברים ביחד)

שושי כחלון כידור : טוב חבר'ה, יש פה שלוש הצעות. ההצעה הראשונה,

איציק בראון : שתיים, שתי הצעות.

ששי מגידו : איציק בראון הציע את ההצעה שלו,

איציק בראון : והם הצטרפו.

ששי מגידו : אני מקריא אותה.

שושי כחלון כידור : יש שתי הצעות, ההצעה שלנו, ההצעה שמופיע על סדר היום שתיכף נצביע

עליה, היא ההצעה הראשונה שנצביע עליה, ואחרי זה ההצעה השנייה, וכל

אחד יכול להצביע פעם אחת. חשוב שנגיד את זה, כדי שלא יהיו אי הבנות

אחר כך, שלא יגידו לא ספרנו נכון.

איציק בראון : אז תקריאי, תקריאי את שתי ההצעות, ואז מי בראשונה ומי בשנייה.

שושי כחלון כידור : לא, לא, לא, אנחנו מעלים עכשיו את ההצעה הזו,

איציק בראון : אבל צריך לדעת מה השנייה, לפני זה. לפני ההצבעה לדעת מה ההצעה.

שושי כחלון כידור : אתם קבעתם,

- משה בוארון: אנחנו כן, אבל החבר'ה שהכינו, שושי כחלון כידור: החבר'ה שלנו כבר יודעים מה הם מצביעים. עם כל הכבוד.
- ששי מגידו: אז אני עובר להצעה.
(מדברים ביחד)
- שושי כחלון כידור: יש פה שתי הצעות. הצעה שמופיעה, וההצעה שאתם ביקשתם. מועצת העירייה,
- איציק בראון: אז תקריאי אותה. בגלל שאתה לא שמה אותה, אני יכול להקריא אותה.
- שושי כחלון כידור: אתה רוצה להקריא את ההצעה?
- ששי מגידו: ההצעה של איציק, כפי שהוא הציע, איציק אני מקריא בשבילך. "מועצת העיר מאשרת תעריף ארנונה לחניות ומעברים תת קרקעיים בבנייה רוויה, בתעריף של 10% מהארנונה למגורים, וכן החזר רטרו אקטיבי, מיום תחילת החיוב". נכון? זה הניסוח.
- איציק בראון: תודה רבה.
- שושי כחלון כידור: חוץ מפופולזים אין פה שום דבר.
- אלברט טייב: רק פופולזים, בגלל זה,
- ששי מגידו: אני עובר ל-,
- אלברט טייב: מהפחד, שמא התושבים יקבלו שקל ארנונה חזרה, שמא יקבלו כסף.
- שושי כחלון כידור: הרמה שלך באמת, כל כך לא מרשימה אותי.
- אלברט טייב: ממש נמוכה,
- שושי כחלון כידור: כן, מאוד מאוד.
- אלברט טייב: את טפו, טפו, בלי עין הרע,
- ששי מגידו: אני עובר להצבעה,
- משה בוארון: די, די, זה לא מתאים נו.
- ששי מגידו: חברים, להצעת ההחלטה, כפי שנוסחה בסדר היום ומוצגת פה בסעיף ה-1 מי בעד, ירים את ידו?

מועצת העירייה מאשרת את הפחתת התשלום עבור המעברים במרתפי החנייה לתעריף המינימום למגורים הקבוע בתקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות) זאת במידה ומשרדי הפנים והאוצר לא יאשרו את הבקשה לפטור שאושרה ע"י מועצת העירייה בישיבתה מיום 29.6.2021.
מועד תחילת ביצוע החיוב לפי תעריף זה יחל ב 1/1/22.

בעד: שושי כחלון כידור, שי רומנו, מעיין חג'ג, עומרי פרבר, רמי בליטנטל, יגאל אשרם, עמית אזולאי.

ששי מגידו: אוקיי, אני עובר להצעת החלטה שניסח אה,

שושי כחלון כידור: לא, אתה צריך עכשיו לדעת,

עו"ד שלומית גבע: אחד מול השני.

ששי מגידו: אחד מול השני, שניסח איציק בראון, אני אחזור עוד פעם: "מועצת העיר

מאשרת תעריף ארנונה לחניות ומעברים תת קרקעיים בבנייה רוויה,

בתעריף של 10% מהארנונה למגורים, וכן החזר רטרואקטיבי, מיום

תחילת החיוב". מי בעד? ירים את ידו.

הצעה 2 של איציק בראון חבר מועצת העירייה

מועצת העירייה מאשרת תעריף ארנונה לחניות ומעברים תת קרקעיים בבנייה רוויה בתעריף של 10% מהארנונה למגורים והחזר רטרואקטיבי מיום תחילת החיוב.

בעד: איציק דב, אלברט טייב, איציק בראון, גד רבינא, משה בוארון.

(מדברים ביחד)

ששי מגידו: אפשר להתקדם? הסעיף השני בסדר היום זה מינוי אלברט טייב ליו"ר

ועדת ביקורת, במקום גד רבינא שהתפטר.

2. מינוי אלברט טייב ליו"ר ועדת ביקורת במקום גד רבינא:

ששי מגידו : הצעת ההחלטה : לאשר את מינוי אלברט טייב,
(מדברים ביחד)

ששי מגידו : אפשר לעבור להצבעה? אז מי בעד? ירים את ידו.

החלטה:

מאשרים מינוי אלברט טייב ליו"ר ועדת ביקורת במקום גד רבינא

בעד: איציק דב, אלברט טייב, איציק בראון, משה בוארון, גד רבינא, רם בליטנטל
נגד: שושי כחלון כידור, שי רומנו, מעיין חגיג, עמית אזולאי, יגאל אשרם, עומרי פרבר.

(מדברים ביחד)

שושי כחלון כידור : חבר'ה, הישיבה הסתיימה.

- הישיבה ננעלה -

ששי מגידו
מנכ"ל העירייה

שושי כחלון כידור
הראש העירייה